

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1126

гр. София, 31.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

като разглежда докладваното от М. П. Л. Частно наказателно дело № 20231110202718 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 НПК.

Образувано е по жалба подадена от адв. С. М., като процесуален представител на лицето М. С. М. срещу Постановление на прокурор при Софийска районна прокуратура за прекратяване на ДП №15212/2022г. по описа на 04 РУ СДВР, пр. пр. №17104/2022г. по описа на СРП.

В подадената жалба се излагат твърдения, че издаденото постановление е неправилно и незаконосъобразно и не е издадено в съответствие с материалния закон. Жалбоподателят посочва, че представената пред съда декларация е във връзка със задължението на лицето, когато иска от съда да бъде освободено от такси и разноски в производството, което е допустимо на основание чл. 83, ал. 2 от НПК. Отделно от това, посочва, че от всички събрани по делото доказателства е видно, че свидетелката Д. М. се опитвала да укрива получаваните от нея доходи. Моли се за отмяна на постановлението, като жалбоподателят намира, че същото е постановено при непълнота на разследването и че следва делото да се върне на наблюдаващия прокурор, като му се дадат задължителни указания.

В своето постановление наблюдаващия делото прокурор е приел, че деянието, за което се е водило досъдебното производство е несъставомерно такова, тъй като свидетелката Д. М. не е имала задължение да декларира истина в подадената от нея декларация. Прокурорът е приел, че това задължение следва да произхожда от изчерпателно изброени в нормата актове, а именно закон, указ или постановление на Министерски съвет. На следващо място, прокурорът е посочил, че видно от всички събрани по делото доказателства, свидетелката Д. М. не е потвърдила неистина в подадената от нея декларация.

Софийски районен съд, след като се запозна с материалите по делото и с доводите на жалбоподателя, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока, посочен в чл. 243, ал. 4 от НПК срещу акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред. Същата обаче се явява недопустима като подадена от лице, което не разполага с необходимия по закон правен интерес. Съгласно чл. 243, ал. 4 от НПК право да обжалват постановлението на наблюдаващия прокурор имат обвиняемият, пострадалият и неговите наследници и оцетеното юридическо лице.

Съдът намира, че предвид обстоятелството, че досъдебното производство е било

образувано и водено за престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК, а именно за това, че свидетелката Д. М. на 15.03.2019г. в гр. София е потвърдила неистина в 1 бр. писмена декларация- Декларация за материалното и гражданското състояние, то следва да се приеме, че по делото не е налице фигурата на пострадало лице изобщо. Настоящата съдебна инстанция намира за нужно да отбележи, че за престъплението по чл.313, ал. 1 от НК, както впрочем и за всички други престъпления по Глава Девета от НК, озаглавена „Документи престъпления“, не е налице фигурата на пострадало лице в смисъла на лице претърпяло имуществени или неимуществени вреди от извършеното престъпление по смисъла на чл. 74 от НПК.

Обект на документните престъпления по Глава IX от Особената част на Наказателния кодекс, каквото е престъплението по чл. 313 ал. 1 НК, са обществените отношения, свързани със съставянето, ползването и съхраняването на документите, като те накърняват реда и правната сигурност на документирането и затрудняват дейността на държавните и обществени органи, както и отношенията между тях и гражданите (Постановление № 3/1982 г. на Пленума на ВС). Именно поради специфичния обект на документните престъпления при тях не може да има пострадало лице по смисъла на чл. 74, ал. 1 НПК, съответно - "ощетено юридическо лице".

Действително, видно от събраните по делото доказателства лицето М. С. М. е същото, което е подало сигнала по компетентната прокуратура за евентуално извършено престъпление и в този смисъл би могло да се приеме, че е житейски заинтересовано. Съдът обаче счита, че законодателят не е предвидил правомощие на същият да обжалва постановлението за прекратяване на наказателното производство, видно от разпоредбата на чл. 243, ал. 4 от НПК, където изчерпателно са изброени лицата разполагащи с това право.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че подадената жалба се явява недопустима такава като подадена от лице без необходимата по закон компетентност и в този смисъл следва да бъде оставена без разглеждане.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената от адв. С. М. като пълномощник на лицето М. С. М. жалба срещу Постановление на прокурор при СРП за прекратяване на ДП № 15212/2022г. по описа на 04 РУ СДВР, пр. пр. №17104/2022г. по описа на СРП.

ПРЕКРАТЯВА производството по НЧД №2718/2023г., по описа на СРС, 97 състав.

Настоящото определение подлежи на обжалване и протестиране пред Софийски градски съд в седемдневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Да се изпратят преписи на СРП и на жалбоподателя.

Съдия при Софийски районен съд: _____